

Sygn. akt II AKa 226/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2013r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie - II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Mirosława Strzelecka

Sędziowie: SA – Anna Prokopiuk (spr.)

SO (del.) – Hubert Gąsior

Protokolant: – sekr. sąd. Kazimiera Zbysińska

przy udziale Prokuratora Danuty Drösler

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2013 r.

sprawy S. K.

o odszkodowanie z tytułu niewątpliwie niesłusznego aresztowania

na skutek apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego W. –. P. w. W.

z dnia 4 kwietnia 2013 r. sygn. akt V Ko 32/12

- utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację pełnomocnika S. K. za oczywiście bezzasadną;

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 147,60 zł w tym 23 % VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym;

- kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

S. K., uniewinniony od popełnienia czynu z art. 197 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 199 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w. L. z dnia 16 czerwca 2010 r. sygn. akt II K 610/09, wnioskiem z dnia 23 stycznia 2012 r. zwrócił się do Sądu Okręgowego W. –. P. w. W. o zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 70.000 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 70.000 zł zadośćuczynienia za niesłuszne tymczasowe aresztowanie od dnia 14 marca 2009 r. do dnia 5 października 2009 r. w wyżej wymienionej sprawie Sądu Rejonowego w. L..

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt II Ko 1108/11), na wniosek *S. K.*, Sąd Rejonowy w. L. na podstawie art. 417 k.p.k. i art. 63 k.k. zaliczył okres tymczasowego aresztowania w sprawie II K 610/09 od dnia 14 marca 2009 r. do dnia

5 października 2009 r. na poczet kary łącznej 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej mu wyrokiem Sądu Rejonowego w. L. z dnia 18 kwietnia 2011 r. sygn. akt II K 1141/10, bowiem postępowanie w tych sprawach w okresie

do dnia 28 stycznia 2011 r. (kiedy zapadł wyrok Sądu Okręgowego W. – P. w. W. utrzymujący wyrok Sądu Rejonowego w. L. w sprawie II K 610/09) toczyły się równocześnie.

Sąd Okręgowy W. – P. w. W. wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013 r. sygn. akt V Ko 32/12, po rozpoznaniu wniosku S. K. o odszkodowanie (wniosek o zadośćuczynienie cofnął na rozprawie w dniu 4 kwietnia 2013 r.), wniosek w przedmiocie odszkodowania z tytułu niesłusznego tymczasowego aresztowania w sprawie Sądu Rejonowego w. L. sygn. akt II K 610/09 w całości oddalił.

Apelację od wyroku wniósł **pełnomocnik** wnioskodawcy, skarżąc go w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 552 § 3 k.p.k. polegającą na przyjęciu, że zaliczenie według reguł wynikających z art. 417 k.p.k., i art. 63 k.k. okresu tymczasowego aresztowania na poczet kary orzeczonej wobec skazanego w innej sprawie wyklucza późniejsze skuteczne wystąpienie z roszczeniem o odszkodowanie lub zadośćuczynienie na podstawie przepisów rozdziału 58 k.p.k. co skutkowało nie zasądzeniem na rzecz S. K. odszkodowania za niewątpliwie niesłuszne tymczasowe aresztowanie.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku i uwzględnienie wniosku w trybie art. 552 § 3 k.p.k. w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika wnioskodawcy jest oczywiście bezzasadna.

Rację ma skarżący, gdy w motywach apelacji wskazuje, że wskutek prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w. L. z dnia 16 czerwca 2010 r. sygn. akt II K 610/09 uniewinniającego S. K. od zarzuczonego mu czynu, nabył on roszczenie wobec Skarbu Państwa o odszkodowanie oraz zadośćuczynienie za niesłuszne zatrzymanie i aresztowanie w wymienionej sprawie (art. 552 § 1 k.p.k.). Skarżący jednak pominął okoliczność, że roszczenie to w całości zostało skonsumowane poprzez zaliczenie S. K. całego okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w tej sprawie na poczet wymierzonej mu kary 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 1141/10 Sądu Rejonowego w. L., na mocy art. 417 k.p.k.

Sąd I instancji trafnie, zgodnie z ustalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego i stanowiskiem doktryny (vide: Postan. SN z 20 września

2007 r. I KZP 28/07 OSNKW 10/2007 poz. 70, Komentarz do Kodeksu postępowania karnego T. Grzegorzcyka wyd. LEX Warszawa 2008 str. 1172) przyjął, że wobec zaliczenia S. K. okresu niesłusznego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. akt II K 610/09 na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 1141/10, wnioskodawcy nie przysługuje już ani zadośćuczynienie, ani odszkodowanie na podstawie przepisów rozdziału 58 Kodeksu postępowania karnego. Sąd ten zatem nie dopuścił się wskazanej w apelacji obrazy prawa materialnego. Na marginesie należy zauważyć, że najprawdopodobniej na skutek oczywistej omyłki w apelacji pełnomocnik wskazał art. 552 § 3 k.p.k. zamiast odnoszący się do niesłusznego zatrzymania i tymczasowego aresztowania przepis art. 552 § 4 k.p.k. jako naruszony przez Sąd Okręgowy przepis materialny.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku.